

іноземного громадянина біженцем та особою, яка потребує додаткового або тимчасового захисту.

Слід погодитись з тим, що кожне провадження, як і будь-яка процедура в різних сферах діяльності, має відповідати ідеалам (принципам) поваги до особи, рівності, справедливості, гуманізму, законності тощо. Тому визначення принципів права (в тому числі й процесуального права) вважається можливим через поняття ідеї.

Так, В.М. Горшеньов трактує принцип законності як «керівну ідею..., що виконує роль соціально-юридичного орієнтиру»; принципи процесуальної діяльності «виступають як основоположні або керівні ідеї», «служують своєрідними орієнтирами, дотримання яких забезпечує нормальне і єдине здійснення традиційних і нетрадиційних юридичних процесів».

Зважаючи на те, що принципи розробляються наукою, варто відзначити, що визначального значення й юридичної сили останні все ж таки набувають після їх закріплення в законодавстві, а також під час правозастосовчої діяльності.

Невипадково деякі автори розрізняють принципи права з урахуванням відображення їх більшості в законодавстві. Так, була висловлена думка про те, що «принципи можна розрізнити за ступенем нормативності».

«В процесі законодавчої діяльності більшість принципів знаходять своє закріплення в конституційних та інших законах існують (закріплені в Конституції) принципи-норми і принципи-законоположення нормативність полягає в точному та ясному визначенні в букві закону прав, обов'язків, відповідальності суб'єктів правовідносин, яким адресована норма». Саме принципи-норми мають найвищий ступінь нормативності. «Принципи-законоположення» не характеризуються чіткою нормативністю і реалізуються, як правило, в сукупності з іншими правовими актами.

Отже, з урахуванням різних підходів у процесуальній науці щодо розкриття суті і значення принципів, можна запропонувати власне визначення принципів провадження про визнання іноземного громадянина біженцем та особою, яка потребує додаткового або тимчасового захисту це найважливіші правові положення, що визначають природу, демократичні засади й систему адміністративно-процесуальної діяльності щодо встановлення та видачі документа, що підтверджує статус біженця або особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту, виступають підґрунтям для практичного їх застосування та допомагають в регулюванні суспільних відносин в даній сфері.

ПРАВО СУБ'ЄКТІВ НА ОТРИМАННЯ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДОПОМОГИ

Сидоренко Костянтин Олександрович, здобувач кафедри адміністративного права і процесу НАВС

Розглядати категорію отримувачів волонтерської допомоги, на нашу думку, необхідно перш за все виходити з того, що це можуть бути як суб'єкти, тобто фізичні, юридичні особи та органи публічної адміністрації, так і об'єкти, які не вступають прямо в правовідносини з волонтерами та волонтерською організацією, наприклад, об'єкти навколишнього природного середовища, пам'ятки історії та культури тощо, однак по відношенню до них проводиться волонтерська діяльність та надаються волонтерські послуги. В даному випадку не можна говорити про укладання договору про надання волонтерської допомоги. Тут реалізується право волонтерської організації за власної ініціативи здійснення волонтерської діяльності без укладання договору про надання волонтерської допомоги,

якщо така діяльність здійснюється за напрямками, що не передбачають надання допомоги конкретним особам.

Реалізація закріплених напрямків волонтерської діяльності, ми вважаємо, передбачає принаймні дві категорії отримувачів волонтерської допомоги – це фізичні особи та об'єкти навколишнього природного середовища, а також пам'ятки історії та культури. В той же час ст. 8 Закону України «Про волонтерську діяльність» передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, організації, установи (заклади) незалежно від форм власності є отримувачами волонтерської допомоги, в разі укладання з волонтерськими організаціями договору про надання волонтерської допомоги фізичним особам або про надання волонтерської допомоги за напрямками волонтерської діяльності, що не передбачають надання допомоги конкретним особам.

Втім, на нашу думку, наведені категорії отримувачів волонтерської допомоги, які визначені законодавчо можуть бути доповнені ще однією категорією тваринами як отримувачами волонтерської допомоги. Слід сказати, що в спеціальному нормативно-правовому акті зовсім не міститься положень, що стосувалися б тварин та об'єктів тваринного світу як однієї з категорій отримувачів волонтерської допомоги, хоча, на сьогоднішній день, діяльність волонтерів з приводу їхнього захисту, догляду, піклування є досить поширеним явищем.

Таким чином, вважаємо, що отримувачами волонтерської допомоги є фізичні особи, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують волонтерської допомоги, суб'єкти публічної адміністрації, організації, установи (заклади), що уклали з волонтерською організацією договір про надання волонтерської допомоги фізичним особам або про надання волонтерської допомоги за напрямками волонтерської діяльності, а також тварини, об'єкти навколишнього природного середовища, пам'ятки історії та культури, на користь яких провадиться волонтерська діяльність.

Отже, на нашу думку, отримувачами волонтерської допомоги є:

1. Фізичні особи, незалежно від стану їхнього здоров'я, фізичних можливостей, віку, соціального статусу;

2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, організації, установи (заклади) незалежно від форм власності;

3. Об'єкти тваринного світу;

4. Об'єкти навколишнього природного середовища, пам'ятки історії та культури.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

Стрельцова Наталія Михайлівна, здобувач кафедри економічної безпеки ННІПКМ НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Матвійчук В.В.*

У Конституції України в статті 32 проголошується, що "не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. Кожний громадянин має право знайомитися в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, установах і організаціях з відомостями про себе, які не є державною або іншою захищеною законом таємницею. Кожному гарантується судовий захист права спростовувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї та права вимагати вилучення будь-якої інформації, а також право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням та поширенням такої недостовірної інформації". Інша стаття Конституції 34 наголошує на тому, що "кожному